

jeg mødtes med en kvinde et sted ude på vestkysten, som bl.a. har skrevet en bog om det at leve i et voldeligt forhold. Jeg synes, at lige præcis den bog, som jeg for nylig har læst færdig, meget godt illustrerer den problemstilling, som er på dagsordenen her i dag. Hun var i årevis udsat for gentagne chikanerier og forfølgelse fra en eksmand, og det endte faktisk med, at et af hendes børn slog den pågældende mand ihjel.

Det er en meget, meget tragisk historie, og jeg tror, at ingen af os er i tvivl om, hvordan det kan have været for de her børn, hvor frygteligt det har været for dem at se deres mor blive udsat for de her ting, hvor hjælpeløse og magtesløse de må have følt sig, og hvor frygteligt det må være at skulle beskytte sin mor og komme til at slå en mand ihjel på den baggrund.

Der er nok et af de groveste eksempler, som jeg kender til, men der er ingen tvivl om, at vi er nødt til at gøre alt, hvad vi kan på det her område, for at hjælpe både børnene og de kvinder, som bliver udsat for vold.

Det er vigtigt, at vi ser på tingene i børneperspektiv, og det synes jeg egentlig ikke at foreslå her i dag gør. Jeg tror sådan set, at børnene er ligeglade med, om far eller mor får en højere straf. Jeg tror, at vi skal ind og hjælpe familierne meget mere, end vi gør i dag. Derfor er jeg også rigtig glad for, at ministeren kom med nogle tilkendegivelser om, at det skal være muligt at behandle voldelige partnere. Det er også noget, som man kunne se på Ritzau i dag, der er ønsket af Landsforeningen af Kvindekrisecentre.

Jeg er for så vidt enig i, at det kan være en skærpende omstændighed, at børnene har måttet se på, mens en af forældrene har fået tæv af den anden forælder. Jeg synes faktisk, at det er helt o.k., at det indgår som en skærpende omstændighed. Man kan jo sige, at forslaget her jo så er blevet overflødig, fordi ministeren netop i dag har givet Rigsadvokaten besked om, at anklagemyndigheden skal søge at udnytte den mulighed i fremtiden. Så man kan jo sige, at på en vis har forslagsstillerne fået noget credit for det her forslag i dag.

Jeg synes også, vi skal se meget mere på, hvordan vi kan støtte de her børn, som har været udsat for traumatiserende oplevelser. Jeg har jo set nogle af de børn i folkeskolen, og jeg ved godt, hvordan det påvirker dem i forhold til indlæringssevne, i forhold til venskaber, i forhold til depressioner, angst, ondt i maven osv. Vi skal sikre, at de her børn bliver set, og at de får hjælp. Der er også noget, der tyder på, at det er ret nød-

vendigt, at vi gør det, for kigger man på – og det har jeg nævnt tidligere i dag – f.eks. de voldelige mænd, viser det sig, at 80 pct. af dem kommer fra et hjem med vold i deres barndom. De gentager altså volden, fordi de ikke på noget tidspunkt har mødt nogen form for hjælp eller nogen form for terapi. Det synes jeg vi skal sikre.

I forhold til kvinderne er det langt mere usikkert. Vi ved faktisk ikke ret meget om de kvinder, der er udsat for vold. Vi mangler forskning i, hvem de kvinder er. Kommer de også fra voldelige hjem, eller hvad er deres baggrund? Det ville hjælpe os rigtig meget, hvis vi vidste noget mere om dem. I SF ville vi rigtig gerne have, at justitsministeren fik afsat nogle midler til at forske i det.

Men udgangspunktet må være, og det vil være mine afsluttende ord, at vi skal gøre alt, hvad vi kan, for at sikre de her børn. Skærpede straffe gør det ikke alene. Det er en anerkendelse af børnenes situation. Jeg tror, at hvis vi virkelig, virkelig vil hjælpe dem, skal vi hjælpe dem med at bevare den far, som de ofte vil føle en meget, meget stor loyalitet over for, og vi skal hjælpe den far til at være far og til at lade være med at slå mor. Det gælder selvfølgelig også de omvendte tilfælde, for der findes jo også kvinder, som rent faktisk slår deres mænd.

Kl. 15:07

Formanden:

Tak til fru Karina Lorentzen Dehnhardt, og så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Kl. 15:07

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Jeg synes, det er nødvendigt at starte her med at sige, at jeg ikke tror, at forslaget her kun omhandler børn, der overværer vold, der bliver udøvet i familien. Det må jo gælde børn, der oplever vold udøvet mod nogen dem nærtstående, uanset hvem det er, der udøver volden. Der er jo også en række tilfælde, hvor børns forældre af den ene eller den anden årsag bliver overfaldet af fremmede. Der kan være tale om hjemmerøverier, hvor børn oplever, hvordan deres forældre bliver udsat for vold og det, der er værre. Så det må være således, at forslaget her dækker enhver situation, hvor barnet overværer, at mor eller far eller andre nærtstående bliver udsat for vold. Sådan læser jeg i hvert fald forslaget, og det synes jeg er ret relevant at få præciseret her, så vi ikke bare gentager den debat, vi tidligere på dagen i dag har haft.